

Sygn. akt VI U 2443/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Jolanta Bieniaszewska

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2014r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 2 lipca 2013 r., znak (...)

w sprawie Z. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Z. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia (...)

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu Z. M. od dnia 1 lipca 2013 roku dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisu art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 roku nr 153, poz. 1227)

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS ubezpieczony został uznany za zdolnego do pracy zarobkowej.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, który wniósł o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż aktualny stan jego zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. M. (- wykonujący ostatnio zawód tokarza) do dnia 30 czerwca 2013 roku był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 15 maja 2013 roku ubezpieczony złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do dalszej renty. Pozwany organ rentowy poddał go badaniu przez lekarza orzecznika ZUS, który w wydanym orzeczeniu uznał, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 30.06.2014 roku. Komisja Lekarska ZUS, w wydanym orzeczeniu nie uznała ubezpieczonego za osobę niezdolną do wykonywania zatrudnienia.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania orzeczeń wydanych przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych o następujących specjalnościach: neurologa, pulmonologa, dermatologa.

Biegli w wydanej opinii w dniu 12.11.2013 roku rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

1. Wielopoziomową dyskopatię szyjną z okresowym zespołem bólowym szyjnym.
2. Zespół cieśni nadgarstka prawego.
3. Rozległa łuszczyca uogólniona skóry, wymagająca codziennego leczenia.
4. Chorobę nadciśnieniową
5. Astmę oskrzelową prawidłowo kontrolowaną.
6. Sarkoidozę płuc w wywiadzie.

W ocenie biegłych, aktualny stan zdrowia ubezpieczonego powoduje dalszą niezdolność do pracy na okres do 30 czerwca 2014 roku. Biegli uznali, że w stanie zdrowia badanego nie doszło do oczekiwanej poprawy. Wystąpiły dolegliwości bólowe stawów, które są bardzo niepokojące, przy równoczesnym istnieniu łuszczycy uogólnionej, która może przejść w łuszczycę stawową. Zdaniem biegłych sądowych ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy od(...) Zmiany, które pojawiły się w stawach utrudniają, w ocenie biegłych, istotnie zdolność do pracy w charakterze tokarza. Ręka prawa jest z utrudniona chwytnością. Badany wymaga dalszego diagnozowania w kierunku cieśni nadgarstka i w kierunku łuszczycy stawowej.

Biorąc powyższe pod uwagę biegli nie zgodzili się z oceną Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 26.06.2013 r.

-dowód; opinia biegłych k. 24-25 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, pozwany zgłosił do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż Przewodnicząc Komisji Lekarskich ZUS nie akceptuje opinii biegłych, ponieważ ubezpieczony bez upośledzenia - funkcji chwytu ręki prawej, przy zmianach łuszczycowych suchych i nadciśnieniu tętniczym wyrównanym jest zdolny do pracy. Pozwany wniósł o przekazanie zastrzeżeń biegłym celem zajęcia stanowiska. W przypadku nie uwzględnienia wniosku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

W opinii uzupełniającej wydanej w związku z zastrzeżeniami pozwanego organu rentowego, biegli podtrzymali wydane orzeczenie, nadto wskazali, iż Przewodniczący Komisji ZUS nie zapoznał się z badaniami wszystkich lekarzy biegłych sądowych, a zwłaszcza z badaniem neurologa i pulmonologa, którzy w sposób jasny w oparciu o badania dodatkowe oraz badania przedmiotowe uznali, że badany jest częściowo niezdolny do pracy. Biegli podkreślili, że łuszczyca skóry u ubezpieczonego to nie tylko skóra sucha jak przedstawia ZUS, ale również rozległe zmiany skórne wymagające codziennego leczenia. Biegli sądowi a zwłaszcza neurolog ocenili, że u ubezpieczonego występuje osłabienie czucia dłoni prawej i zaniki mięśniowe dłoni, a sprawność ruchowa ręki jest upośledzona. Schorzenia te w istotny sposób

ograniczają zdolność do pracy w zawodzie wyuczonym i wykonywanym - tokarz. Ocenę swoją biegli uznali za poprawną.

- dowód: opinia uzupełniająca k. 40 akt sądowych

Po zapoznaniu się z opinią uzupełniająca wydaną przez biegłych organ rentowy wskazał, iż funkcja chwytu ręki prawej ubezpieczonego jest zachowana, zmiany łuszczykowe (nie skóra) suche- nie sączące. Zatem brak podstaw do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy.

Wobec powyższego, pozwany wniósł o przekazanie zastrzeżeń biegłym lub oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Sąd uwzględnił wydaną przez biegłych opinię i uznał ją za wyczerpującą, poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonego w odniesieniu do jego możliwości zawodowych, kolejne zastrzeżenia organu rentowego Sąd uznał za powtórzenie dotychczasowych, na które biegli odpowiedzieli w opinii uzupełniającej.

Opinia biegłych została szczegółowo uzasadniona, a ponadto wnioski w niej zawarte nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Biegli są bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczonego oraz po przeprowadzeniu stosowanego badania ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest prawo ubezpieczonego do renty z tytułu niezdolności do pracy. Spór stron w tej kwestii należy więc rozstrzygać w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / t.j. Dz. U. z 2009 roku nr 153 poz. 1227/, a ściślej rzecz ujmując m.in. o treść art. 57 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresie składkowym lub nieskładkowym albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Podstawą przyznania renty jest ustalenie, że osoba dochodząca tego świadczenia jest niezdolna do pracy, a więc jest częściowo lub całkowicie niezdolna do wykonywania zatrudnienia, a po przesądzeniu tej przesłanki, czy posiada ona wymagany okres zatrudnienia i czy niezdolność do pracy powstała w odpowiednim okresie.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest zgodnie z ust. 3 cytowanego przepisu osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Oceniając stopień niezdolności do pracy należy, w myśl art. 13 wymienionej ustawy, uwzględnić stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, możliwość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Dokonując analizy stanu zdrowia ubezpieczonego przez pryzmat wszystkich wymienionych wyżej przesłanek, Sąd doszedł do przekonania, że występujące u ubezpieczonego schorzenia stanowią podstawę orzeczenia o niezdolności do pracy na okres wskazany w opinii biegłych.

Jak z powyższego wynika ubezpieczony spełnia przesłanki uzasadniające przyznanie prawa do renty wymienione w art. 57 cytowanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem biegli lekarze sądowi w wyniku przeprowadzonego badania orzekli, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy do dnia (...) roku.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w wyroku.

SSO Ewa Milczarek